

ИЗОБРАЖЕНІЕ

1. Человѣкъ-тъ

Вѣщество-то прѣстава да е нѣмо и търпеливо; една отлична тварь ся призовава помѣжду сичкы-ты други твари, кои то имать животъ; тя напредва съ една умѣренъ стѣжка и първый царь на природѣ-тъ въздига ся благородно подъ едни развѣяны косы. Очи му имать право да непыгватъ онова, что е около него, и като го проумѣе, онова да мысли по-надалекъ, и да иска да узнае дълбочины-ты на бѣдѣщество. Разумъ-тъ, что е единъ великолепенъ даръ на едного Бога, кой-то може да нѣмаше ничто друго по-добро за да даде; прѣдсѣди на открито-то му чело и показва высоки сѣдбы. Чувство-то е въ гласа му; душа-та му дава да ся разумѣе; сичкы-ты части на